2354

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-169

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
21
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.44' — Δύσις 7.4"
Ἰανουαρίου Ἱερομάρτυρος

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Ὁ ἀναγνώστης τῶν εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιευομένων πρωθυπουργικῶν ἀνακοινώσεων, ὁ ὁποῖος θὰ παραβάλῃ τοὺς περιεχομένους εἰς αὐτὰς ἀριθμοὺς περὶ τῆς νοσηρότητος τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν διατιθεμένων κλινῶν πρὸς νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν τῶν ἀπόρων, θὰ δοκιμάσῃ ἓν συναίσθημα θλίψεως καὶ ἀνησυχίας διὰ τὴν κατάστασιν τῆς χώρας. 150.000 φυματικοί, 110.000 πάσχοντες ἀπὸ ἄλλα νοσήματα ἀπαιτοῦντα νοσοκομειακὴν περίθαλψιν, 30.000 καρκινοπαθεῖς, 15.000 ψυχοπαθεῖς, 5.000 λεπροὶ καὶ ἀνίατοι καί, κοντὰ εἰς τὰς χιλιάδας αὐτάς, 1.500.000 ἑλονοσούντων! Πρόκειται περὶ ἀριθμῶν προκαλούντων τὴν φρίκην. Ἡ Ἑλλάς, μὲ τὴν θαυμασίαν φύσιν της καὶ τὸ εὔκρατον κλῖμα της, κινδυνεύει νὰ μεταβληθῇ εἰς χώραν «ζωντανῶν νεκρῶν», εἰς ἀπέραντον νεκροταφεῖον. Ὁ θάνατος εὗρε τὰς εὐνοϊκωτέρας συνθήκας διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον του. Ἰδού, ὅπως ἐκτίθεται εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ θνησιμότης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας: Σημειοῦνται κατὰ μέσον ὅρον κατ' ἔτος 110.000 θάνατοι, ἐκ τῶν ὁποίων 30.000 ἐπισυμβαίνουν εἰς βρέφη ἡλικίας μέχρι 2 ἐτῶν. Ὁ ἀποδεκατισμὸς οὗτος τῆς βρεφικῆς ἡλικίας — πλήττων ἰδίως τὰς λαϊκὰς τάξεις τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου — θὰ ἱκανοποίει καὶ τὸν πλέον θηριωδέστερον Ἡρώδην! Ὁ ὑπόλοιπος ἀριθμὸς τῶν θανάτων κατανέμεται ὡς ἑξῆς: 25—30.000 ὀφείλονται εἰς λοιμώδη νοσήματα, τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶνε εὐνόητον, μεταδίδονται τόσον εὐκολώτερον, ὅσον ἀτελεστέρα εἶνε ἡ ὑγειονομικὴ ὀργάνωσις τῆς χώρας. Οἱ ἐκ φυματιώσεως θάνατοι ἀνέρχονται εἰς 12—15.000 κατ' ἔτος καὶ εἰς 3—4.000 οἱ ἐκ καρκίνου.

Αἱ συνθῆκαι αὐταὶ τῆς ἐξαιρετικῆς θνησιμότητος καὶ νοσηρότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπιβάλλουν, ὡς μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας φροντίδας τοῦ Κράτους, τὴν ὀργάνωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέρας κοινωνικῆς προνοίας. Ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖ εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦτο καὶ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ βῆμα διὰ νὰ εὑρεθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον εἰς θέσιν νὰ παρέχῃ στοιχειώδη ἰατρικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν εἰς ὅλους τοὺς ἀπόρους. Τὸ σύνολον τῶν ὑπαρχουσῶν σήμερον εἰς ὅλα τὰ νοσοκομεῖα, μαιευτήρια, σανατόρια κλπ. κλινῶν, ἀνέρχεται εἰς 13.900. Ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀνεπαρκέστατος. Μόλις ἀντιστοιχεῖ μία κλίνη εἰς 500 κατοίκους. Ἡ ὑγειονομικὴ δηλαδὴ ὀργάνωσις τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται εἰς μίαν κατωτάτην βαθμίδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀνέλθῃ τόσον τοὐλάχιστον, ὅσον ἐπιβάλλει ὁ σύγχρονος πολιτισμός, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ ἐθνικόν μας συμφέρον.

Εἶνε παρήγορον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου, δὲν ἐθεώρησεν ἁπλῶς ὡς ἓν τῶν κυριωτέρων μελημάτων της τὴν ἄσκησιν σοβαρᾶς κοινωνικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ προέβη διὰ τεραστίου πράγματι ἅλματος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν εὐρυτάτου προγράμματος κοινωνικῆς προνοίας, ἐξασφαλίσασα ἐπαρκεῖς πρὸς τοῦτο πόρους. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις τὸ πρῶτον ἐντὸς ἑκατονταετίας ἐλευθέρου βίου, ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τῆς ἀσκήσεως κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἔθεσε αὐτὴν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προγράμματός της, θὰ χωρήσῃ ἀποφασιστικῶς καὶ πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ στυγνὴ αὐτὴ εἰκών, ἣν ἐμφανίζει ἡ χώρα. Οὕτω δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι συντόμως θὰ βελτιωθοῦν αἱ συνθῆκαι ὑγιεινῆς ἐν Ἑλλάδι καί, σὺν τῇ ἀνακουφίσει ἣν θὰ αἰσθανθοῦν ἐκ τῶν μέτρων αἱ λαϊκαὶ καὶ ἄποροι τάξεις, θὰ σημειωθῇ σημαντικὴ πρόοδος ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον στοιχεῖον πολιτισμοῦ πάσης χώρας.

Περὶ τὸ ταξίδιον τοῦ Σοῦσνιγκ εἰς Ρώμην

Αἱ ἰταλοαυστριακαὶ σχέσεις καὶ αἱ τάσεις τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης

Ἓν ἄρθρον τῶν «Τάϊμς»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὴν προσεχῆ Πέμπτην (αὔριον) ὁ καγκελλάριος τῆς Αὐστρίας κ. Σοῦσνιγκ πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰταλίαν καὶ νὰ συναντήσῃ τὸν Ντοῦτσε εἰς τὴν Βενετίαν. Τὸ ταξίδιον τοῦτο ἔχει μεγάλην σημασίαν ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἰταλοαυστριακῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθόλου ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, οἱ «Τάϊμς» εἰς τὸ σημερινόν των φύλλον ἐξετάζουν, ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, τὰ τῆς συνεργασίας τῶν δύο τούτων χωρῶν καὶ προβαίνουν εἰς ἀνασκόπησιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα τὰς ἀπασχολοῦν. Κατὰ τὸ παρελθὸν δεκαπενθήμερον, γράφουν οἱ «Τάϊμς», ἡμιεπίσημοι εἰδήσεις ἀνέφερον ἀλληλοδιαδόχως ὅτι ὁ αὐστριακὸς καγκελλάριος θὰ μεταβῇ, δὲν θὰ μεταβῇ, ἴσως μεταβῇ νὰ συναντήσῃ τὸν Ντοῦτσε εἰς τὴν Βενετίαν. Τώρα ἐγνώσθη πλέον ὁριστικῶς ὅτι θὰ μεταβῇ καὶ ὅτι ἡ συνάντησις θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην. Ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων αἱ συνθῆκαι τῆς συναντήσεως εἶνε ἀσυνήθεις. Ἑκατέρωθεν μέλλουν νὰ ζητηθοῦν ἐξηγήσεις. Ἑκατέρωθεν ἐξεφωνήθησαν πρόσφατοι λόγοι καὶ ἐξετελέσθησαν πράξεις, αἱ ὁποῖαι δυσκόλως δύνανται νὰ συμβιβασθοῦν πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν πρωτοκόλλων τῆς Ρώμης, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Αὐστριακὸς καγκελλάριος θὰ ζητήσῃ διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ ὅτι τὸ προσφάτως συναφθὲν ἰταλονοτιοσλαυϊκὸν σύμφωνον δὲν θὰ ἐνθαρρύνῃ ἢ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν παλαιὰν ἐχθρότητα τῆς Νοτιοσλαυΐας πρὸς μίαν μελλοντικὴν παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων ἐν Βιέννῃ. Θὰ ἐρωτήσῃ ἐπίσης τὸν Μουσσολίνι διὰ ποῖον λόγον ἤλλαξε στάσιν καὶ εἰδοποίησε τὴν Βιέννην ὅτι ἀντιτίθεται εἰς μίαν τοιαύτην παλινόρθωσιν, ἐνῷ πρότερον ἐθεωρεῖτο εὐνοῶν τοῦτο, ὡς τὴν μόνην ἐγγύησιν τῆς αὐστριακῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ Μουσσολίνι ἀφ' ἑτέρου θὰ ἔχῃ ν' ἀπευθύνῃ καὶ αὐτὸς ἐρωτήσεις, εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν ἔννοιαν τῶν προσφάτων δηλώσεων τοῦ Σοῦσνιγκ περὶ τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Αὐστρίαν ἡ φιλία τῶν δυτικῶν δημοκρατιῶν.

Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, συνεχίζουν οἱ «Τάϊμς», δύνανται εὐκόλως νὰ ὀξυνθοῦν. Ἡ Αὐστρία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν [illegible] κῶς. Δὲν ἐλησμόνησε τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν τῆς παρέσχεν ἡ Ἰταλία μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ντόλφους καὶ ὁ κ. Σοῦσνιγκ εἶνε ἀρκετὰ προσεκτικὸς καὶ ἀρκετὰ ὀξυδερκὴς ἄνθρωπος, ὥστε νὰ μὴ διακυβεύσῃ τὰς δυνατότητας μιᾶς νέας τοιαύτης βοηθείας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν δεκαοκτάμηνον, ἡ Αὐστρία κατέστη ἰσχυροτέρα καὶ ἀνέκτησε μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτόν της. Πολιτικῶς εἶνε σταθερωτέρα, οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρα. Τὸ ἐμπόριόν της ἐνισχύεται καὶ θὰ ἐνισχυθῇ ἔτι μᾶλλον. Παρῆλθον πλέον αἱ ἡμέραι καθ' ἃς αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης εἰσυνείθιζον νὰ ἔχουν κλαυθμυρίζοντας τίτλους, καθ' ὃν χρόνον ὡρισμέναι ἐκ τῶν μεγάλων δυνάμεων συνεζήτουν τί θὰ ἠμπορέσῃ νὰ γίνῃ διὰ τὴν Αὐστρίαν. Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἔχει συναίσθησιν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας της — ἐνσφηνωμένης μεταξὺ δύο μεγάλων στρατοκρατουμένων δυνάμεων — ἀλλὰ εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἀκολουθήσῃ ἰδικήν της πολιτικήν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς εἰρήνης.

Ἡ Αὐστρία ἐπιθυμεῖ τὴν συνεννόησιν μὲ ἀμφοτέρας ταύτας τὰς δυνάμεις, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ δὲν δέχεται νὰ εἶνε ἁπλῶς ἐξάρτημά των. Χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ὁ Σοῦσνιγκ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπεζήτησε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς γείτονας τῆς Αὐστρίας, τὰ μέλη τῆς Μ. Ἀντάντ. Ἓν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς συναντήσεως τῆς Βενετίας θὰ εἶνε πιθανῶς ἡ ἐνίσχυσις τῆς πολιτικῆς τῶν ἐκ τῆς Ρώμης ἐξαρτωμένων συμμαχιῶν, ἀλλὰ καὶ ζωογόνησις τῆς ἐπαφῆς μὲ τὰς χώρας τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ εἰδικῶς μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, κατόπιν τῆς συνάψεως τῆς ἰταλονοτιοσλαυϊκῆς συμφωνίας καὶ τῆς τονώσεως τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀνεξαρτησίας ἐν Αὐστρίᾳ.

Ἡ Αὐστρία δὲν εἶνε ἡ μόνη ἐκ τῶν μικροτέρων χωρῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ποὺ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν της ὀλιγώτερον ἐξηρτημένον ἢ ζητεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς γείτονάς της. Ὡρισμέναι πρόσφατοι μεταβολαὶ μετώπου καὶ ὡρισμέναι πρόσφατοι διατυπώσεις ἐλπίδων περὶ συνεργασίας, ἴσως νὰ μὴ εἶνε τι πλέον ἀπὸ ἁπλαῖ ἐπιφανειακαὶ ρυτιδώσεις, τόσον συνήθεις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παραδουναβείου πολιτικῆς, αἱ ὁποῖαι ἀφήνουν ἀμετάβλητα τὰ κύρια ρεύματα. Πολὺ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπάρχουν τὰ σταθερὰ ἀποτελέσματα τῆς βραδείας [illegible] οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, καθ' ὃν χρόνον ἡ μὲν Ἰταλία φαίνεται βαρέως περισσότερον ἀπασχολημένη μὲ τὰ μεσογειακὰ προβλήματα, ἡ δὲ Γερμανία μὲ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ἡ Οὐγγαρία μόνον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔλαβε τὴν εὐκαι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ ΜΑΣ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΑΝΡΥ ΜΠΟΡΝΤΩ

Ὁ γνωστὸς Γάλλος συγγραφεὺς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀνρὺ Μπορντώ, ἐπισκεφθεὶς πρό τινος τὴν Ἑλλάδα καὶ ἤδη εὑρισκόμενος ἐν Παρισίοις, δημοσιεύει εἰς γαλλικὴν ἐφημερίδα μακρὸν καὶ ἐνθουσιῶδες ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Βασιλεύς των». Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα ἄρθρον, ἀφιχθὲν διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου, δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Εἶχα νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1913, ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ Μεγάλου πολέμου. Εἶχον τότε 200.000 κατοίκων. Σήμερον ὑπερβαίνουν τὸ ἓν ἑκατομμύριον. Καὶ ὅμως δὲν ἤλλαξεν ἡ ὄψις τῶν ὡς ὡραίας μεσογειακῆς πόλεως καὶ ὡς θεματοφύλακος τῶν θησαυρῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν κοσμοῦν μὲ μίαν αἰωνίαν καλλονήν, θησαυρῶν μάλιστα, τοὺς ὁποίους ζηλοτύπως προστατεύει καὶ τοὺς ὁποίους προσπαθεῖ νὰ ἐπαυξήσῃ διὰ νέων ἀνασκαφῶν. Ἐπεξετάθη μόνον πρὸς ὅλας τὰς πλευράς, πρὸς τὸν Πειραιᾶ, μὲ τὸν ὁποῖον συνηνώθη ἤδη, πρὸς τὸ Παλαιὸν Φάληρον, πρὸς τὸ ὡραιότατον Δαφνὶ καὶ πρὸς τὸ μέσος τοῦ βουνοῦ. Πῶς ἡ τεραστία αὐτὴ ἐπέκτασις κατωρθώθη νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς εἴκοσι μόλις ἐτῶν καὶ πῶς κατώρθωσε νὰ διατηρηθῇ;

Μοῦ εἶχε μείνει ἡ ἀνάμνησις μιᾶς πόλεως κανονικῆς συνδεομένης μὲ τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας λόγῳ τῶν περιστάσεων καὶ μόνον. Ὁ δεύτερος Βαλκανικὸς πόλεμος μόλις εἶχε τελειώσει. Αἱ ἑλληνικαὶ μεραρχίαι μόλις εἶχαν ἐπιστρέψει ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν καὶ παρήλαυνον μέσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν κάτω ἀπὸ μίαν πραγματικὴν βροχὴν ἀνθέων. Δὲν ἦσαν οἱ στρατιῶται αὐτοί, ὡραῖοι εὔζωνοι μὲ κόκκινο φέσι, μὲ κυανοῦν ἀμπέχωνο, στολισμένο μὲ χρυσᾶ κουμπιά, μὲ μακρυὲς ἄσπρες περικνημῖδες καὶ μὲ τσαρούχια στολισμένα μὲ ὡραῖες μαῦρες φοῦντες, ὅπως ἠμπορεῖ νὰ τοὺς ἴδῃ κανεὶς ὅταν φρουροῦν ἔξω ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα. Ἦσαν εὔζωνοι ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὸν πόλεμο, εὔζωνοι μὲ χακὶ λερωμένοι, σβέλτοι ὅμως, ζωηροὶ καὶ ἐλαφρόποδες. Ἐθαύμασα ἔτσι τοὺς ὡραίους αὐτοὺς ὀρεσιβίους, βοσκοὺς τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν, τοὺς ὁποίους μία διαρκῶς σκληρὰ ζωὴ προητοίμασε καὶ διεμόρφωσεν εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀνέχωνται τὸ ψῦχος, τὴν πεῖναν καὶ τὴν κούρασιν.

Ὅλοι οἱ περὶ τὰς Ἀθήνας ἀνοικτοὶ χῶροι, γεμᾶτοι σήμερον ἀπὸ σπίτια, ἦσαν τότε σκεπασμένοι ἀπὸ [illegible] στρατευμάτων μετὰ τὸν Τουρκικὸν πόλεμον. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχεν ἀποδειχθῆ κατὰ τοὺς δύο ἐκείνους πολέμους τόσον κατὰ τῶν Τούρκων ὅσον καὶ κατὰ τῶν Βουλγάρων, ὑπέροχος ἀρχηγός, ζῶν τὴν ζωὴν τῶν στρατιωτῶν του καὶ μετέχων εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους των.

Διηγοῦνται ἀκόμη περὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸ τὸ ὡραῖον ἀνέκδοτον. Ἐπέστρεφεν ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὸ χωρίον ὅπου εἶχε ἐγκαταστήσει τὸ στρατηγεῖον του. Εἰς τὸν δρόμον συνήντησεν ἕνα στρατιώτην βαδίζοντα σιγὰ-σιγὰ καὶ μὲ κόπον. Ὁ Βασιλεὺς ἐσταμάτησε τὸ αὐτοκίνητόν του:

— Ποῦ πηγαίνεις;

— Εἰς τὴν πόλιν, Μεγαλειότατε. Μὲ στέλνουν πίσω.

— Διατί;

— Διότι ἐπληγώθηκα. Ἐνόμιζα ὅτι εἶχα γίνει καλὰ πλέον καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸ μέτωπον. Ἡ πληγή μου ὅμως ἄνοιξε ἐκ νέου καὶ ἔτσι δὲν μὲ θέλουν πειά.

— Ἀνέβα εἰς τὸ αὐτοκίνητό μου.

— Ἄ, ὄχι, Μεγαλειότατε!

— Ἐμπρός, ἀνέβα καὶ γρήγορα.

— Δὲν ἠμπορῶ.

— Σὲ διατάσσω!

— Εἶνε ἀδύνατον.

— Ἐπὶ τέλους γιατί; Θὰ μοῦ ἀπαντήσῃς ἢ ὄχι;

— Ἔχω ψεῖρες.

— Καὶ ἐγὼ ἔχω, ἀπαντᾷ ὁ Βασιλεύς. Ἠμπορεῖς λοιπὸν ν' ἀνέβῃς.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1917 οἱ Σύμμαχοι ἠνάγκασαν τὸν Κωνσταντῖνον ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος ἀνῆλθε τότε εἰς τὸν θρόνον.

Αὐτὸς ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος ἐπέπρωτο ν' ἀποθάνῃ ὑπὸ τόσον τραγικὰς συνθήκας εἰς τὸ Τατόϊ, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1920, μοῦ εἶχε κάμει τὴν τιμὴν νὰ παραστῇ εἰς τὴν ὑποδοχήν μου εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν. Καὶ τὴν ἀτμοσφαῖραν αὐτὴν συμπαθείας τὴν ὁποίαν συναντῶ εἰς κάθε μου ταξίδι εἰς τὴν Ἑλλάδα, πῶς νὰ μὴ τὴν ἀποδώσω εἰς τὴν ἀνάμνησιν τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ἐκεῖ ὁ στρατηγὸς Μπορντώ, ὁ ἀδελφός μου, συνεργάτης τοῦ στρατηγοῦ Ἐντοῦ κατὰ τὴν [illegible] καὶ ἀρχηγὸς τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1917 ὅταν ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον; Παντοῦ, εἰς τὰς Ἀθήνας, μοῦ ὡμίλησαν δι' αὐτόν, καὶ ἡ ἀκρόασις τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθη νὰ μοῦ παράσχῃ ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ μίαν μαρτυρίαν περὶ τούτου.

Θὰ ἔπρεπεν ἄραγε ν' ἀναπολήσῃ κανεὶς μὲ λίγα λόγια τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1920, τὴν θριαμβευτικὴν ὑποδοχήν του εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, τὴν τότε στρατιωτικὴν ἐπανάστασιν, τὴν παραίτησιν τοῦ Κωνσταντίνου, τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας καὶ κατόπιν, τὴν κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1935 παλινόρθωσιν τῆς βασιλείας καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου; Εἶνε μία χρήσιμος ὑπόμνησις δι' ὅποιον θέλει νὰ ἐννοήσῃ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν μιᾶς χώρας, ἀναστατωθείσης ἐπὶ 20 ἔτη ἀπὸ τόσους πολέμους καὶ τόσας ἐπαναστάσεις. Ὁ Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἱκανὸς πολιτικὸς πρὶν μεταβληθῇ εἰς ταραξίαν, ἀπέθανεν εἰς Παρισίους τὴν 18ην Μαρτίου τοῦ 1936. Ἡ σορὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετεφέρθη εἰς τὸ Τατόϊ ὅπου ἤδη ἀναπαύεται, ὁ δὲ στρατηγὸς Μεταξᾶς ἀνέλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν πρωθυπουργίαν καὶ διέλυσε τὸ κοινοβούλιον.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μὲ ἐζήτησε καὶ μὲ ἐδέχθη εἰς τὸ τόσον ἤρεμον μέσα εἰς τὸν Βασιλικὸν Κῆπον ἀνάκτορόν του, φέρων ἔνδυμα περιπάτου. Γνωρίζω ὅτι εἶνε 45 ἐτῶν. Φαίνεται ὅμως κατὰ δέκα ἔτη νεώτερος. Κανονικοῦ ἀναστήματος, καλοκαμωμένος, φέρων στολὴν στρατηγοῦ, μὲ ἔκφρασιν ζωηρὰν καὶ εἰλικρινῆ, ἔχει μίαν ἁπλότητα μὴ ἐστερημένην μεγαλείου. Δὲν ἔχει τίποτε ἀπὸ τὸ κρυψίνουν καὶ τὸ ἐλαστικὸν τῶν πολιτικῶν. Δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, μοῦ εἶπεν. Οὔτε ἐφαντάζετο ὅτι θὰ ἐβασίλευεν ἐκ νέου. Τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα κυρίως τὸν ἀπασχολοῦν, ἡ δὲ ἀρχή του ἦλθε κάπως αἰφνιδίως. Μήπως ἡ ἐπιστήμη τῆς ζωῆς δὲν εἶνε νὰ δέχεται κανεὶς τὸ πεπρωμένον του; Ἕνας Βασιλεὺς ὅμως, πρέπει νὰ παραμένῃ ὑπεράνω τῶν κομμάτων. Δὲν βασιλεύει κανεὶς οὔτε κυβερνᾷ δι' ἕνα μόνον κόμμα. Ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ εἶνε Βασιλεὺς ὅλης τῆς χώρας. Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον ταξίδι τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Κρήτην ἐπίσκεψίς του εἰς τὸν τάφον τοῦ Βενιζέλου.

Ἐρωτῶν με ὁ Βασιλεὺς διὰ τὰς πρώτας μου ἐντυπώσεις ἀπὸ τὰς σημερινὰς Ἀθήνας ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς Ἀθήνας τοῦ 1913, ἐπιμένει ἰδιαιτέρως ἐπὶ τὸ τόσον δυσχερές, καὶ τόσον ὀλίγον γνωστοῦ ἀπὸ τοὺς ξένους ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἀφομοιώσεως δύο καὶ πλέον ἑκατομμυρίων προσφύγων, προερχομένων ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ρωσίαν ἀκόμη καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Μέσα εἰς ὀλίγιστον χρονικὸν διάστημα ἔπρεπε νὰ ἐγκατασταθοῦν καὶ νὰ ἐξεύρουν ἐργασίαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, συγχρόνως ὅμως καὶ ν' ἀποφευχθοῦν αἱ ἐπιδημίαι. Ἔπειτα, ἦτο δυνατὸν μέσα εἰς τόσους ὑγιεῖς ἠθικῶς καὶ ἐργατικοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ ὑπάρξουν καὶ στοιχεῖα ἐπικίνδυνα; Σιγὰ - σιγὰ ὅμως, ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐργασία τῆς ἀφομοιώσεως συνεπληρώθη. Καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ ἀλλ' ἠμπορεῖ ἀκόμη [illegible] ἐλπίδας εὐημερίας.

Ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ ὠφεληθῇ τοῦ ἐθνικισμοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος σήμερον, διάχυτος πανταχοῦ κλείει τὰ σύνορα, ἢ τοὐλάχιστον, δὲν τὰ ἀνοίγει παρὰ μὲ προφυλάξεις. Ἀνέπτυξε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν. Ἐδημιούργησεν ἀκόμη καὶ νέας βιομηχανίας. Ὁ παγκόσμιος προστατευτισμὸς προκαλεῖ ὅλας αὐτὰς τὰς πατριωτικὰς πρωτοβουλίας.

Βλέπω ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν διστάζει ἀκόμη νὰ συζητήσῃ καὶ ἐπὶ πολιτικῶν θεμάτων. Ἡ συνομιλία μας διαρκεῖ ἐπὶ μακρόν. Καὶ τέλος, ὁ Βασιλεύς, μὲ τὴν πλέον χαρακτηριστικὴν εὐγένειαν, μοῦ λέγει:

— Οἱ θεοὶ σᾶς περιμένουν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Μὴ τοὺς ἀναγκάζετε νὰ σᾶς ἀναμένουν περισσότερον. Εἶνε ἀνώτεροι καὶ ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς, καὶ σᾶς ζητῶ συγγνώμην διότι σᾶς ἐστέρησα τόσην ὥραν ἀπὸ αὐτούς.

HENRY BORDEAUX

Ἡ σημασία τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας

Δηλώσεις τοῦ κ. Ροὺστ

Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ροὺστ προέβη, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις πρὸς τὸν εἰδικὸν ἀπεσταλμένον τοῦ «Λαϊκοῦ Παρατηρητοῦ» τοῦ Βερολίνου:

«Ἐπὶ ἓξ ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ 1881, εἶχον διεξαγάγει Γερμανοὶ ἐπιστήμονες, μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἀνασκαφὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ. Καὶ ἔφεραν εἰς φῶς ὄχι μόνον τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τὸ Ἡραῖον καθὼς καὶ τμήματα ἄλλων τινῶν ἀρχαίων κτιρίων, ἀλλὰ καὶ πολύτιμα πλαστικὰ ἔργα — ὑπενθυμίζω μόνον τὸν θαυμάσιον Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους ὡς καὶ τὰ περίφημα ἀνάγλυφα καὶ τὰς μετόπας τοῦ ναοῦ τοῦ Διός. Οὕτως ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ ὁ σημερινὸς κόσμος μίαν ἀρκετὰ ἐπακριβῆ εἰκόνα περὶ τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας.

»Ἐν τούτοις, πολλὰ σημεῖα τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου τῆς Ἑλλάδος καλύπτει ἀκόμη τὸ σκότος. Διὰ νὰ διευκρινισθῶσι λοιπὸν καὶ τὰ τελευταῖα ἐναπομένοντα σχετικὰ ζητήματα, ἔλαβεν ὁ Φύρερ τὴν ἀπόφασιν — τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ Βερολίνου — ὅπως διὰ τῆς διαθέσεως σοβαροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν συνέχισιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνασκαφῶν ὑπὸ Γερμανῶν ἐπιστημόνων.

»Ἀπὸ τὸ Ὀλυμπιακὸν Στάδιον εἶχον ἀνασκαφῆ μέχρι τοῦδε μόνον τὰ σημεῖα τῆς ἐκκινήσεως τῶν ἀθλητῶν, ἀπὸ δὲ τὸ Γυμνάσιον μόνον μικρά τινα τμήματα. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Σταδίου καὶ τοῦ Γυμνασίου θὰ γίνῃ, λοιπόν, τὸ κυριώτερον μέρος τῆς ὅλης ἐργασίας, καθὼς καὶ εἰς τὰ νότια τμήματα τῆς Ἄλτεως, ὅπου μέγα μέρος τοῦ Λεωνιδίου κεῖται ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ. Ἐκτὸς τούτου, θὰ δεήσῃ νὰ γίνουν βαθύταται ἐκσκαφαὶ πρὸς διερεύνησιν καὶ τῶν παλαιοτέρων συναφειῶν τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου κατὰ τὴν «ἐποχὴν τοῦ ὀρειχάλκου», διότι ἐκφράζεται ὑπὸ τινων ἀρχαιολόγων ἡ γνώμη, ὅτι ἡ Ὀλυμπία εἶνε πολὺ ἀρχαῖος ἱερὸς τόπος, ἀρχαιότερος ἀπὸ ὅ,τι ὑπετίθετο μέχρι σήμερον.

»Ἡ ἐργασία ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν Πελοπόννησον εἶνε, ὅπως πάντοτε εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, μία σύμπραξις Γερμανῶν καὶ Ἑλλήνων. Τὴν ὅλην διεύθυνσιν τῶν ἀνασκαφῶν ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν πρῶτον διευθυντὴν τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἐν Ἀθήναις δρα Βρέντε. Ὑπὸ τὴν ἐγνωσμένης ἱκανότητος διεύθυνσίν του θὰ ἐκτελέσουν τὸ δυσχερέστατον ἔργον εἷς ἀρχιτέκτων, εἷς ἀρχαιολόγος, ὁ ὁποῖος εἶνε συγχρόνως καὶ εἰδικὸς διὰ τὴν προϊστορικὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλλάδος, καθὼς [illegible] καταλλήλως προπαιδευμένοι. Διὰ τὰς ἐκχωματώσεις, μετακινήσεις γαιῶν καὶ λοιπὰς βοηθητικὰς ἐργασίας προσελήφθησαν 100 Ἕλληνες ἐργάται. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν, ὡς ἔπρεπε, καὶ δύο ἀδελφοὶ μαρμαροτεχνῖται ἀπὸ τὴν νῆσον Τῆνον, οἱ ὁποῖοι καὶ ἄλλοτε ἤδη ὑπῆρξαν πιστοὶ βοηθοὶ τῶν Γερμανῶν ἐπιστημόνων εἰς ἀνασκαφὰς ἐν Μικρασίᾳ.

»Αἱ ἐργασίαι ἐκχωματώσεων θὰ εἶνε τοὐλάχιστον τόσον μεγάλαι ὅσον καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1875—1881. Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ διεξάγωνται κατὰ περιόδους ἐκ 2 ἕως 3 μηνῶν, τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον ἑκάστου ἔτους. Ἐλπίζομεν δὲ καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τέλει, μετὰ ἑξαετίαν, μία πλήρης καὶ σαφὴς εἰκὼν περὶ τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας.

»Διάφοροι Γερμανικαὶ Ἑταιρεῖαι προέβησαν ἤδη ὅλως αὐθορμήτως εἰς δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῶν ἀνασκαφῶν. Οὕτω π.χ. ὁ Οἶκος Κροὺπ ἐδώρησεν ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἀνυψωτικὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, ἀνελκυστῆρας κλπ. καὶ πλήρη ἐγκατάστασιν μικροῦ σιδηροδρόμου (Ντεκωβίλ). Ἡ ἀτμοπλοΐα «Ντόϋτσε Λεβάντε-Λίνιε» προέβη εἰς τὴν δωρεὰν μεταφορὰν τῶν ὑλικῶν τούτων ἀπὸ Ἀμβούργου εἰς Πάτρας. Τὰ δὲ ἐργοστάσια Λάϊτς καὶ Αἰένχορφ ἐδώρησαν εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους μας καλὰ φωτογραφικὰ μηχανήματα διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν των.

»Μολονότι ἡ Γερμανία ἔχει ἤδη ἀποκτήσει τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Ἑλλάδος διὰ πολυετοῦς συνεργασίας μετ' αὐτῆς ἐφ' ὅλων τῶν πεδίων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ ἐξαρθῇ καὶ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονός, ὅτι ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἀπεδέχθη ἀμέσως καὶ ἐξ ὁλοκλήρου, μετ' ἐξαιρετικῆς μάλιστα προθυμίας, τὴν πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ μας ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἐπιτρέψῃ καὶ πάλιν τὰς γερμανικὰς ἀνασκαφὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ.

»Ἡ μικρὰ γερμανικὴ ἀποστολή μας ἠδυνήθη νὰ γνωρίσῃ τὴν ἐξαιρετικὴν φιλοξενίαν τῶν Ἑλλήνων ἥτις μᾶς ἐξεδηλώθη διαρκῶς καὶ πανταχοῦ. Μεγίστη εἶνε ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις ἣν ἀνέλαβε νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Γερμανία μὲ τὸ ἔργον αὐτό.

»Ἡ Ἑλλὰς ἐνεπιστεύθη ἐκ νέου τὸν ἱερόν της τόπον εἰς γερμανικὰς χεῖρας διὰ τὴν λύσιν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ὁλόκληρον τὸν κόσμον τῶν διανοουμένων καὶ τὰ ὁποῖα, ἰδίως ἀπὸ τῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ 1936 ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐντεῦθεν, παρακολουθοῦνται μετὰ προσοχῆς ὑφ' ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἐργασία εἰς τὸν ἱστορικὸν τοῦτον τόπον ἀπαιτεῖ κάτι περισσότερον ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων τῶν ἀνασκαφῶν εἰς ἀρχαιολογικοὺς τόπους.

»Πρέπει νὰ κατανοῇ τις καλῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου, πρέπει νὰ αἰσθάνεταί τις βαθύτατα ἐντός του τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ ἐξ αὐτοῦ. Πρέπει νὰ φέρῃ τις κάτι ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ μέσα εἰς τὴν ψυχήν του.

»Μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο θέλομεν νὰ συνεχίσωμεν τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ὀλυμπίας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀρχίσει πρὸ δύο γενεῶν, καὶ — μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ — νὰ τὰς φέρωμεν εἰς αἴσιον πέρας. Εἴθε νὰ ἐκπληρωθῇ αὐτὸ ὁ πόθος τοῦ Φύρερ: νὰ ἐπαναδοθῇ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ τῶν νέων ἀνασκαφῶν, εἷς ἱερὸς τόπος ἀρχαίου πολιτισμοῦ καὶ νὰ διατηρηθῇ αἰωνίως, ὁρατὴ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοῦ 1936 ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Ὀλυμπίᾳ.»

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἱσπανικῶν παραλίων καὶ τῶν ἀπὸ ξηρᾶς συνόρων τῆς σπαρασσομένης χώρας, τὸ ἱσπανικὸν δρᾶμα εἰσέρχεται εἰς ἄλλην ἐντελῶς φάσιν. Ὁ ἔλεγχος θὰ εἶνε, ὅπως φαίνεται, σοβαρός, ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν καταχρήσεις ὑπὲρ οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἐμπολέμων, οἱ ὁποῖοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπαφίενται εἰς τὰς ἰδίας των δυνάμεις, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἔξωθεν βοηθείας. Μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐλέγχου συμπίπτει καὶ μία ὕφεσις εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ ὁποία ὀφείλεται ἀσφαλῶς εἰς ἐξάντλησιν ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀδυναμία εἶνε, ὡς γνωστόν, ὁ καλύτερος σύμβουλος τῆς φρονήσεως, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, συστηματοποιουμένου τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου καὶ ἀποκλειομένης πάσης ξενικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Ἱσπανίαν, θὰ εὑρεθῇ συντόμως τρόπος εἰρηνεύσεως τῆς ἀγρίως ἀφαιμαχθείσης χώρας.

* * *

Ἡ παρασημοφορία τοῦ ποιητοῦ

Ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως ἀπονομὴ ἀνωτάτου παρασήμου εἰς τὸν μεγαλύτερον τῶν ζώντων Ἑλλήνων ποιητῶν προσάπτει τιμὴν ὄχι μόνον εἰς τὸν παρασημοφορηθέντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου εἶνε ἐμφανὴς ἡ συγγένεια πρὸς τὴν γαλλικὴν σκέψιν. Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες αἰσθάνονται βαθέως τὴν τιμητικὴν φιλοφροσύνην τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία διὰ χειρὸς τοῦ συμπαθεστάτου καὶ φιλέλληνος ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ της κ. Ζὰν Ζαὶ ἐτίμησε τὰ νεοελληνικὰ γράμματα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παρασημοφορηθέντος ποιητοῦ.

* * *

Μία γενναία χειρονομία

Ὁ αὐτοκινητιστικὸς κόσμος μας ἑτοιμάζει καὶ νέαν ἔκπληξιν, μετὰ τὴν γενναίαν ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορίας προσφορὰν ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων τοῦ ταμείου συντάξεώς του. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ περιχώρων ἀπεφάσισαν ὅπως κατὰ τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, διατεθοῦν ὅλαι αἱ ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις των ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς Ἀεροπορίας. Διὰ νὰ δυνηθῇ μάλιστα τὸ κοινὸν νὰ συμμετάσχῃ γενναιότερον τοῦ ἐράνου, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκδοθοῦν καὶ ἰδιαίτερα εἰσιτήρια, τὰ ὁποῖα θὰ πωλοῦνται προαιρετικῶς εἰς ὅσους ἐπιβάτας τὰ ζητήσουν. Μὲ τὴν ἀπόφασίν των αὐτὴν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν λεωφορείων ἀποδεικνύουν ὅτι συναισθάνονται βαθύτατα τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὴν πατρίδα. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὸ παράδειγμά των θὰ εὕρῃ ταχέως μιμητάς.

* * *

Ἕνας ἔρανος

Ἤρχισε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, καὶ θὰ τελειώσῃ τὴν 30ὴν τρέχοντος ἕνας ἔρανος, τὸν ὁποῖον διοργανώνει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ τὰ ἄπορα ὀρφανά. Τὸ προϊὸν τοῦ ἐράνου τούτου θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀνέγερσιν ὀρφανοτροφείου διὰ τὰ ἄπορα ὀρφανὰ κορίτσια. Λαμβανομένης λοιπὸν ὑπ' ὄψιν τῆς ἀνάγκης ἱδρύσεως ἑνὸς τοιούτου ὀρφανοτροφείου, καὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους διατρέχουν ἐγκαταλειπόμενα εἰς τὴν τύχην των τὰ ὀρφανά, δὲν ἠμποροῦμεν παρὰ νὰ συστήσωμεν ἐνθέρμως τὴν ἐνίσχυσιν τῆς προσπαθείας αὐτῆς καὶ νὰ παροτρύνωμεν ὅλους τοὺς δυναμένους ὅπως συνεισφέρουν κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὸν ἔρανον αὐτὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

* * *

Τὰ ἑσπεριδοειδῆ

Μὲ τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἀμύνης ἀπόφασιν περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ τινων ἑβδομάδων ἀρξαμένην ἀνατιμητικὴν κίνησιν τῶν μεγαλεμπόρων ἑσπεριδοειδῶν. Ὑπάρχει δὲ ἔτσι ἐλπὶς νὰ μὴ πληρώσωμεν τὰ λεμόνια καὶ τὰ πορτοκάλλια, μὲ τὴν ἐπικειμένην μάλιστα αὔξησιν τῆς ζητήσεως λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, πρὸς πέντε δραχμὰς ἕκαστον.

* * *

Καλοὶ ὑπάλληλοι

Ἡ προθυμία καὶ ἡ εὐγένεια, μετὰ τῆς ὁποίας ἐξυπηρετοῦν τὸ κοινὸν οἱ ἀποσπασθέντες εἰς τὸ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πανεπιστημίου ἱδρυθὲν εἰδικὸν γραφεῖον σφραγίσεως ἀλληλογραφίας ὑπάλληλοι Τ.Τ.Τ., τιμᾷ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ τὴν ὑπηρεσίαν των, ἡ ὁποία διαθέτει τοιαῦτα ὄργανα. Ἐπιβάλλεται, συνεπῶς ν' ἀπονεμηθῇ εἰς δημοσίως ἔπαινος εἰς τοὺς καλοὺς τούτους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς συρροῆς τόσων ξένων, ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὸ γόητρον τῆς ἑλληνικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

* * *

Οἱ παλαιοβιβλιοπῶλαι

Θὰ συνηγορήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ὑπαιθρίων παλαιοβιβλιοπωλῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς γραφικότητας καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ περὶ τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην χώρου. Εἰς ὅλας τὰς μεγαλοπόλεις ὑπάρχουν, ὡς γνωστόν, ὑπαίθρια παλαιοβιβλιοπωλεῖα, γνωρίζουν δὲ ἐξ ἀκοῆς τὰ «μπουκινίστ» τῶν βιβλιοφίλων παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα καὶ ὅσοι δὲν ηὐτύχησαν νὰ μεταβοῦν εἰς Παρισίους. Ἂς μείνουν, λοιπόν, καὶ οἱ παλαιοβιβλιοπῶλαι μας, ὅπου μακροτάτη συνήθεια τοὺς ἔταξε. Θὰ ἐπροτείναμεν μάλιστα, ὅπως κατασκευασθῇ κατὰ μῆκος τοῦ ἀρκετὰ εὐρέος πεζοδρομίου τῆς Βιβλιοθήκης ὁλόκληρον ὑπόστεγον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον νὰ στεγασθοῦν ἁρμονικῶς καὶ καλαισθητικῶς οἱ ἐπαγγελματίαι αὐτοὶ τοῦ παλαιοῦ βιβλίου, ἔστω καὶ ἐπὶ καταβολῇ μικροῦ ἐνοικίου.

* * *

Ὁ Σὲν κλπ.

Εἰς ἀπογευματινὴν συνάδελφον καὶ εἰς στήλην ἀσχολουμένην μὲ τὴν «Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων», γρά-

Τέχνη καὶ ζωή

Ἰνδοάριοι καὶ Ἰνδογερμανοὶ

Ἀρχὴ τῆς ἱστορίας

Οἱ συζητήσεις γιὰ τὴ φυλὴ τῶν «Ἀρίων» καὶ γιὰ τὴν ὁμοιογένεια τῶν ἀρίων γλωσσῶν καὶ γιὰ τὴν κοινὴ ἰνδογερμανικὴ καταγωγὴ τῶν φυλῶν καὶ γλωσσῶν φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε τελευταῖες ἐφευρέσεις τῆς ἐπιστήμης. Εἶνε παληὲς κι' ἔχουν ἀρχίσει ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνα. Μπορεῖ μάλιστα νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἐφευρέτης τῆς θεωρίας τοῦ ἀριανισμοῦ εἶνε ἕνας Ἄγγλος [illegible], καταγινόμενος καὶ στὴ γλωσσολογία, ὁ σὲρ Γουΐλλιαμ Τζὼνς, μέλος τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Καλκούτας. Αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος ποὺ ἔκανε λόγο γιὰ τὴν ἰνδογερμανικὴ γλωσσικὴ ὁμοιογένεια, αὐτὸς ἔφερε στὸ φῶς τὴν σχετικὴ θεωρία καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισαν ν' ἀσχολοῦνται διάφοροι ἐρευνητές, ἐπιστήμονες καὶ μή, μὲ τὴ θεωρία τῶν Ἀρίων καὶ τοῦ ἀριανισμοῦ.

Ὁ Ἄγγλος [illegible], σὲ μιὰ διάλεξη ποὺ ἔκαμε στὴν Καλκούτα στὶς 2 Φεβρουαρίου 1786 ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ [illegible] ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὶς τρεῖς ἀρχαῖες γλῶσσες, τὴν ἑλληνική, τὴ λατινικὴ καὶ τὴν σανσκριτική, εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε εἶνε φανερὸ ὅτι κατάγονται καὶ οἱ τρεῖς ἀπὸ τὴν ἴδια ρίζα, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀμφισβητήσῃ κανεὶς ἐρευνητὴς τῶν γλωσσολογικῶν φαινομένων.

Τώρα, ἕνας Γερμανὸς κριτικὸς ποὺ ἔτυχε τελευταῖα νὰ βρῇ τὴν παληὰ αὐτὴ διάλεξη τοῦ Τζὼνς, γιὰ νὰ δείξῃ τὴ σπουδαιότητά της, γράφει ὅτι ἡ ἡμέρα ποὺ μίλησε ὁ Τζὼνς στὴν Καλκούτα εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σημαντικὲς χρονολογίες γιὰ τὴν ἐπιστήμη, [illegible]. Καὶ φαίνεται πὼς δὲν εἶχε ἄδικο, γιατὶ ἡ ἀνακάλυψη τοῦ Ἄγγλου [illegible] τῆς Καλκούτας ἔπαιξε μὲ τὸν καιρὸ τόση μεγάλη σημασία, ὥστε σήμερα ἐνδιαφέρει ὄχι μόνο πολλὲς ἐπιστῆμες, τὴν ἱστορία, τὴν ἀνθρωπολογία, τὴ γλωσσολογία, ἀκόμη καὶ τὴν πολιτική.

Φαίνεται πὼς ὁ Τζὼνς [illegible] τὴ διαπίστωση ὅτι οἱ περισσότερες γλῶσσες ποὺ μιλοῦν οἱ [illegible] τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας [illegible] ὅτι κατάγονται ἀπὸ τὴν ἴδια [illegible] γλῶσσα. Ἐπομένως, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τρεῖς γλῶσσες ποὺ ἀναφέραμε, καὶ ἡ γερμανική, ἡ κελτικὴ καὶ ἡ περσικὴ εἶνε [illegible] τῆς ἴδιας μητέρας. Τότε λοιπὸν ἀπ' αὐτὰ τὰ λόγια [illegible] ἡ θεωρία τῆς ἰνδογερμανικῆς γλωσσικῆς ρίζας. Καὶ ὕστερα ἀπὸ τριάντα χρόνια ἕνας γλωσσολόγος μὲ κάποια φήμη στὴν ἐποχή του, ὁ Φράντς Μπόπ, [illegible] τὶς θεωρίες τοῦ Τζώνς.

Ὕστερα γενεὲς ἐπὶ γενεῶν ἀσχολήθηκαν μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα, φιλόλογοι καὶ γλωσσολόγοι καὶ ἐθνολόγοι καὶ ἱστορικοὶ [illegible] νὰ θεμελιώσουν αὐτὴ τὴν ἴδια ἄποψη σὲ θετικὰ ἐπιστημονικὰ [illegible] καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτούς [illegible] νὰ ἐξακριβώσουν πῶς συνέβη ὥστε νὰ ὑπάρχῃ αὐτὴ ἡ συγγένεια μεταξὺ λαῶν ποὺ κατοικοῦν σὲ τόσο μακρυνὲς χῶρες, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ γλωσσικὴ συγγένεια μεταξὺ Ἰνδῶν, Γερμανῶν καὶ Περσῶν. Καὶ τότε ἀναγκάζονται νὰ ξεκαθαρίσουν πότε, πῶς καὶ μὲ ποιὸ δρόμο οἱ Ἄριοι [illegible] πρόγονοι τῶν Ἰνδῶν ἔφθασαν στὴν πεδιάδα τοῦ Γάγγη. Γιατὶ αὐτὸ εἶνε [illegible].

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἔρευνες περιορίζονταν ἀναγκαστικὰ στὸ πεδίο τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας καὶ τῆς θρησκειολογίας, γιατὶ ἄλλος τρόπος ἐρεύνης δὲν ὑπῆρχε. Ἡ Ἰνδικὴ γῆ δὲν ἐφανέρωσε κανένα μνημεῖο, κανένα κειμήλιο ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο εὕρημα, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ δίνῃ κάποια βοήθεια σ' αὐτὴ τὴν ἐργασία. Μόνο τὰ παληὰ ἱερὰ βιβλία τῶν Ἰνδῶν περιέχουν κάποιες ἀμυδρὲς ἐνδείξεις, κάποιους ἀόριστους ὑπαινιγμούς. Ἀργότερα ὅμως, στὰ 1887, βρέθηκε ἐξαφνα, τὴν ὥρα ποὺ οἱ σκαπάνες τῶν ἀρχαιολόγων ἐρευνοῦσαν τὸ αἰγυπτιακὸ ἔδαφος γιὰ ἄλλο σκοπό, στὴν τοποθεσία Τὲλ-Ἐλ-Ἀμάρνα τὸ ἀρχεῖο δύο φαραὼ τῆς Αἰγύπτου, ποὺ φαίνεται πὼς εἶχαν βασιλεύσει δέκα καὶ τέσσερες αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ!

Αὐτὸ τὸ ἀρχεῖο περιεῖχε τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία αὐτῶν τῶν δύο φαραὼ μὲ τοὺς ὑποτακτικούς των ἡγεμόνες τῆς Συρίας καὶ τῶν ἄλλων μικρασιατικῶν χωρῶν. Πρῶτος ὁ Γερμανὸς ἀνατολιστὴς Χόμμελ ἐμελέτησε αὐτὴ τὴν ἀλληλογραφία καὶ κατώρθωσε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι οἱ Συρο-Παλαιστίνιοι ἡγεμόνες ποὺ ἀναφέρονται στὶς ἐπιστολὲς τῶν φαραὼ καὶ ἰδίως οἱ βασιλεῖς τῆς χώρας Μιτάνι, στὰ βόρεια τῆς Μεσοποταμίας, εἶχαν ὀνόματα ἀριανῆς καταγωγῆς, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι [illegible], Ντουσράτα, [illegible], Ἀρταμάνια, ποὺ θυμίζει τὸ περσικὸ ὄνομα Ἀρταμένης, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας συγγραφεῖς.

Τότε βέβαια ὁ Χόμμελ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αὐτὰ τὰ πρόσωπα ἦσαν ἰνδικῆς ἢ περσικῆς ἐθνότητος ἢ ἀνῆκαν ἀπὸ τὴν καταγωγή τους στὸν πανάρχαιο ἰνδοϊρανικὸ λαό. Ἀργότερα ὅμως διευκρινήθηκε κι' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ πάλι ἀπὸ ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφὲς ποὺ ἔκαναν οἱ Γερμανοὶ στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἰδίως ὁ Βίγκλερ. Αὐτὸς ἀνακάλυψε μιὰ συνθήκη τῆς ἴδιας περίπου ἐποχῆς μὲ τὴν ἀλληλογραφία τῶν φαραώ, δηλαδὴ τοῦ ΙΔ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, κι' αὐτὴ τὴ συνθήκη εἶχε συνομολογήσει ὁ βασιλιὰς τῶν Χεττιτῶν μὲ τὸν βασιλιὰ τοῦ Μιτάνι. Καὶ οἱ δυὸ συμβαλλόμενοι [illegible] στοὺς θεούς [illegible]. Αὐτοὶ οἱ θεοὶ ἦσαν θεοὶ τῶν Ἰνδῶν μὲ τὰ γνωστὰ ὀνόματα Ἴντρα, Βαρούνα, Μίτρα. Ἐπίσης στὶς ἴδιες ἀνασκαφὲς βρέθηκε κι' ἕνα σύγγραμμα [illegible] γραμμένο στὴ χεττιτικὴ γλῶσσα καὶ σ' αὐτὸ οἱ τεχνικοὶ ὅροι εἶνε ἰνδοϊρανικῆς γλωσσικῆς καταγωγῆς.

Τὸ συμπέρασμα τῶν γλωσσολόγων καὶ ἀρχαιολόγων εἶνε ὅτι [illegible] τὴν ἐποχή, στὸν ΙΕ' καὶ ΙΔ' αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ, στὴ βόρεια Μεσοποταμία, Συρία καὶ Παλαιστίνη κυβερνοῦσαν Ἰνδοάριοι [illegible]. Ἡ μεγάλη μάζα τοῦ ἰνδοαριανοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχαν προέλθει οἱ κατακτητὲς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας, κατοικοῦσαν πολὺ βορειότερα ἢ πρὸς τὰ [illegible], στὴ βόρεια Περσία, στὴν Ἀρμενία καὶ στὴν [illegible]. Ἀλλὰ ἦσαν ἄραγε οἱ Ἄριοι [illegible] τῶν Ἀρίων ποὺ εἶχαν [illegible] τὶς Ἰνδίες. [illegible] συμπέρασμα ὅτι οἱ [illegible] πρόγονοι τῶν Ἰνδῶν εἶχαν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς Χιττίτες, τοὺς Ἀσσυρίους καὶ τοὺς Βαβυλωνίους. Δηλαδή, αὐτὸ εἶνε τὸ τελευταῖο συμπέρασμα, οἱ πανάρχαιοι Ἰνδοὶ κατοικοῦσαν πρῶτα στὴν Μικρὰ Ἀσία κι' ἀπὸ ἐκεῖ ξεκίνησαν καὶ ἦρθαν στὴν Ἰνδική, σύμφωνα μὲ τὴν [illegible] ποὺ κάνει σὲ μιὰ μελέτη ποὺ δημοσίευσε τώρα τελευταῖα ὁ καθηγητὴς [illegible]. Ἀσία, Πέρσες, Ἕλληνας, Λατῖνοι, Γερμανοί, Ἰνδοὶ ἔχουν κοινοὺς προγόνους, τοὺς πανάρχαιους Ἰνδοαρίους.

SER

ΤΟΥ ΤΑΓΧΑΜΩΝ ΚΑΙ ΣΕΣΩΣΤΡΙΣ...

ΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΤΑΡΙΧΕΥΜΕΝΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΥ ΦΡΙΚΗΣ

Ἡ παράδοξος περιπέτεια τοῦ ζεύγους, τὸ ὁποῖον δὲν ἡσύχασεν ἀπὸ τὰς μυστηριώδεις ἐνοχλήσεις ἑνὸς ὀστοῦ φαραώ, ποὺ εἶχε μεταφέρει εἰς τὴν Σκωτίαν, παρὰ μόνον ὅταν ἀπεφάσισε νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν γῆν, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ἔλαβε, (μὲ τὴν περιπέτειαν ταύτην ἠσχολήθη πρὸ ἡμερῶν ἡ «Πρωΐα»), ὑπενθυμίζει πλείστας παρομοίας ἱστορίας περὶ τοῦ ἐκδικητικοῦ μίσους τῶν φαραώ, τῶν ὁποίων ἐσυλήθησαν οἱ τάφοι. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν διὰ μακρῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τάφου τοῦ Τουταγχάμων, τοῦ ἐκδικητικοῦ τούτου φαραώ, τοῦ ὁποίου τὸν τρισχιλιετῆ ὕπνον ἐτάραξεν ὁ λόρδος Κάρναρβον καὶ ὁ κ. Κάρτερ. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1923 ὁ ἀνεξήγητος θάνατος τοῦ λόρδου Κάρναρβον, ὁ θάνατος τοῦ [illegible] καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες θάνατοι πλείστων ἄλλων μελῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς, ἐπροκάλεσαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τεραστίαν συγκίνησιν.

Ἀλλ' ἂς ὑπενθυμίσωμεν τὰ γεγονότα: Ὅταν οἱ [illegible] κατήρχοντο εἰς τὸ ὑπόγειον, ὅπου ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας ἐτῶν, ἀνεπαύετο [illegible] ἡ μούμια τοῦ Τουταγχάμων, ὁ λόρδος Κάρναρβον εἶχεν [illegible] εἰς τὴν εἴσοδον, μέσα εἰς ἕνα [illegible] κλουβί, τὸ κανάρινό του, τὸ ὁποῖον ὑπεραγαποῦσε καὶ τὸ ὁποῖον ἐσυνείθιζε νὰ φέρῃ πάντοτε μαζί του. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ [illegible] ἀπὸ κάπου ἕνα [illegible] φίδι, εἰσῆλθεν εἰς τὸ κλουβί, περιέβαλε [illegible] τὸ πτηνὸν καὶ τὸ ἔπνιξε.

Κατόπιν κάποιο ἔντομο ἐκέντησε τὸν λόρδον Κάρναρβον εἰς τὸν λαιμόν. [illegible] Κάρτερ [illegible] προσβληθεὶς ἀπὸ μυστηριώδους [illegible] ρετοῦ, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐδείχθη ἀνίσχυρος ἡ ἐπιστήμη. Καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἀποστολῆς εἶχον ἀνάλογον τύχην.

Ὁ Κόναν Ντόϋλ, ὁ μέγας Ἄγγλος μυθιστοριογράφος, ἐδήλωσε τότε ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὑπόπτων τούτων θανάτων: «Ἡ ἐκδίκησις τῶν μουμιῶν εἶνε [illegible]. [illegible] τὴν κορυφὴν κάποιου βουνοῦ. Τὸ σῶμά του, κατακρημνισθὲν εἰς ἕνα βάραθρον, οὐδέποτε ἀνευρέθη.»

Ἡ μούμια τοῦ Ραμσῆ Β'

Ἡ «Αἰγυπτιακὴ Ἱστορία τῶν πυραμίδων», ἓν σπανιώτατον καὶ δυσεύρετον βιβλίον, ἀναφέρει ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διαρρηγνύει τὴν σφραγῖδα μιᾶς σαρκοφάγου, θὰ τιμωρηθῇ ὁπωσδήποτε διὰ τὴν φοβερὰν αὐτὴν ἱεροσυλίαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει λεπτομερῆ κατάλογον τῶν θησαυρῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ταφῆ μετὰ τῶν φαραώ. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν κιβώτια ἐμποτισμένα μὲ ἄγνωστα δηλητήρια. Ἐκεῖνοι ποὺ τὰ πλησιάζουν, ἐκεῖνοι ποὺ τὰ ἐγγίζουν, ἀποθνήσκουν χωρὶς νὰ γνωρίζουν πόθεν τοὺς ἔρχεται ὁ θάνατος.

Εἶνε καταπληκτική, πράγματι, ἡ ἱστορία τῆς μούμιας ἑνὸς ἐκ τῶν περιφημοτέρων φαραὼ τοῦ Ραμσῆ τοῦ Β', πολεμιστοῦ διασήμου διὰ τὰ κατορθώματά του εἰς τὴν Συρίαν, καὶ κοινότερον γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σέσωστρις. Ἡ μούμια του λέγει ὁ διακεκριμένος Αἰγυπτιολόγος Μασπερώ, εἶχεν ἀνακαλυφθῆ πλησίον τῶν Αἰγυπτιακῶν Θηβῶν. Εὑρίσκετο εἰς τὸ βάθος μιᾶς ὑπογείου κρύπτης, ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς αὐλῆς ὅπου πολλαὶ βασιλικαὶ δυναστεῖαι εἶχον ἀποτεθῆ ἐσπευσμένως κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἐμφυλίου πολέμου, ἀπὸ πιστὰς χεῖρας, αἱ ὁποῖαι ἤθελον νὰ προφυλάξουν τὰ λείψανα ταῦτα ἀπὸ τὸν κίνδυνον συλήσεως των παρὰ τῶν ἐπιδρομέων.

Τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ 1886 παρουσίᾳ τοῦ χεδίβου τῆς Αἰγύπτου, τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ξένων πρεσβευτῶν, οἱ εἰδικοὶ ἐξέθεσαν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὸν ἔνδοξον φαραώ. Περὶ τῆς ταυτότητός του οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, λόγῳ τῶν ἐπιγραφῶν αἵτινες εἶχον χαραχθῆ ἐπὶ τοῦ λινοῦ περιβλήματος τοῦ βασιλικοῦ πτώματος.

Μὲ τὴν κεφαλὴν στηριζομένην ἐπὶ τοῦ [illegible] δίσκου, μὲ ὄψιν [illegible] καὶ περιφρονητικὴν ὁ φαραὼ κατέκειτο εἰς [illegible] στάσιν καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)